

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐιδεποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' εξαμηνίαν

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι τῶν προσωρινῶν τίτλων μετοχῶν τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, οἱ καταθέλοντες ἀπάσας τὰς δόσεις ἐπὶ τῶν μετοχῶν των, νὰ προσέλθωσιν ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος, ὅπως ἀνταλλάξωσιν αὐτοὺς μετὰ τοὺς ὀριστικοὺς τίτλους, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας χαρτοσήμου λεπ. 50 ἐφ' ἐκάστης μετοχῆς, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ καταστατικοῦ.

Ἡ ἀνταλλαγή γενήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως ἐν τῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς 2—4 μ. μ. Οἱ μέτοχοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ ἀνταλλάξωσιν τοὺς τίτλους των ἐνταῦθα δι' ἀντιπροσώπων των. (ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμετέρου λιμένος εὐρίσκεται κατ' αὐτὰς εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ φάσιν. Μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους διακοπὰς τῶν ἔργων, τὰ πειράματα, τὰς πραγματογνωμοσύνας, τὰς ἐκθέσεις τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν μηχανικῶν καὶ τὰς ἐπανεπιληφθέντας τροποποιήσεις τῆς μεταξὺ τοῦ ἐργολάου καὶ τῆς πόλεως συμβάσεως, ἡ μεταξὺ τούτων ἡμφισβήτησις καὶ διαφορά ὑπεβλήθη εἰς τὸ συμβούλιον τῶν νομικῶν συμβούλων, οἵτινες ὁμοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ εἰπωσὶ τὴν τελευταίαν ἐπὶ τῆς ἀμφισβήτησεως λέξιν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐφθάσαμεν μετὰ μακρὰς περιπλανήσεις εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἔπρεπε ν' ἀρχίσωμεν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἐνῶ εἶχε διαγεγραμμένη τὴν ὁδὸν ἣν ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ, καὶ διὰ τῆς συμβάσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν γενικῶν τοῦ δικαίου ἀρχῶν, ἀπὸ σκοποῦ περιπλανήθη εἰς ἄλλας τρίτους καὶ περιπλέχθη κατὰ τρόπον καθήκοντα ἤδη τὴν διεξοδὸν δυσχεροτάτην. Ἄρα ὁ ἐργολάος ἐδήλωσε πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείαν τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ εἰς ἐξακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ὁ ἀνέλαθεν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ συνθήκαι τοῦ πυθμένος δὲν ἐδείκνυντο κατὰ τὰς προϋποθέσεις τῆς συμβάσεως, ἔπρεπε ὁ μὲν ἐργολάος νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος, καὶ ἂν δὲν ἤρκετο εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐδύνατο νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ νομικὸν τοῦ Κράτους συμβούλιον, ζητῶν τὴν ἐρμηνείαν τῆς συμβάσεως τοῦτο δὲ ἀποφαινόμενον γνώμην περὶ αὐτῆς, ἐδύνατο νὰ διαφανθῇ τὴν τε ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἐργολάον ἐπὶ τοῦ πρακτέου. Ὁ μὴ ἀποδεχόμενος ἐκ τούτων τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τῶν νομικῶν συμβούλων, ἐδύνατο κάλλιστα νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ταῦτα ἤθελον λύσει τὴν ἀμφισβήτησιν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, εἰς οὓς καὶ ὁ ἐργολάος ὑπεβλήθη ῥητικῶς διὰ τῆς συμβάσεως. Ἰδοὺ ποῖα ὁδὸς διαγράφεται εἰς τὴν περιλάλητον ταύτην ὑπόθεσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἔμα τῇ διακοπῇ τῆς ἐργασίας ἐν μόνον ζήτημα ἀνεφέρετο: ὁ ἐργολάος ὄφειλε, δυνάμει τῆς συμ-

βάσεως, νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον, ἀνεξαρτήτως τῶν συνθηκῶν τοῦ πυθμένος, ἢ ἄλλων ἀπροόπτων περιστάσεων, ἀναλαβὼν ῥητικῶς εἰς ἑαυτοῦ κίνδυνον καὶ τὴν φύσιν τοῦ πυθμένος καὶ τὴν ἀνακρίθειαν τῶν προϋπολογισμῶν; Ἐὰν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύετο καταφατικῶς, ὁ ἐργολάος ἔπρεπε νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος καὶ ἡ πόλις νὰ σκεφθῇ κατὰ τίνα ἄλλον τρόπον ὄφειλε νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον ἂν δ' ἐλύετο τὸ ζήτημα ἀποφατικῶς, ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ποῖα ζημία προσγίνεται τῷ ἐργολάῳ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν συνθηκῶν τοῦ πυθμένος καὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς συμβάσεως καὶ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀποζημιωθῇ δι' αὐτὴν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον. Ἡμεῖς ὁμοῦ τί ἐπράξαμεν; ἤρξασαμεν ἀπὸ τοῦ τέλους πρὶν ἢ τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐτελήθησαν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς πρὶν δηλονότι γνωσθῆ καὶ γίνῃ ἀποδεκτὸν, ὅτι μ' ὄλον ὅτι ὁ ἐργολάος ἀνέλαθε κατ' ἀποκοπὴν τὸ ἔργον καὶ ἀνεδέχθη εἰς ἑαυτοῦ κίνδυνον τὴν φύσιν τοῦ πυθμένος καὶ τῶν ἄλλων ἀπροόπτων περιστάσεων, παραδεχόμεθα καὶ ἐπιχειροῦμεν πειράματα πρὸς δοκιμασίαν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάου, ἐνῶ καὶ ἀληθεῖς εἰν ὄντι οὗτοι, οὐδὲν περιποιοῦσιν αὐτῷ δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκοπῆς δὲν ἠσθένωσεν ἐκ πραγματικῶν ἐκ νομικῶν λόγων. Δὲν ἀκούμεθα εἰς τοῦτο περιπλέκομεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰ πράγματα καὶ κατατεταμένον εἰς τόσας κατηγορίας τὰ ἐξακολουθοῦντα τοῦ λιμένος ἔργα, ὥστε σήμερον οὐδεὶς γινώσκει πλέον ἐπὶ τῇ βάσει τίνος συμβάσεως ἐκτελεῖται τὸ ἔργον, ἢ ἐπὶ τίνι συστήματι, τῆς ἀποκοπῆς δηλ. ἢ τῆς κατὰ μονάδα. Κατασκευάζομεν τμήμα κυματοθραύστου ἑκατὸν μέτρων, κατὰ μονάδα, καὶ ῥίπτομεν λίθους εἰς τὴν θάλασσαν τοῦτου συντελεσθέντος κρινόμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸ τμήμα τοῦ πειράματος διὰ τῆς συνενώσεώς του πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ κυματοθραύστου, δι' ἑτέρου τμήματος ἐξήκοντα μέτρων καὶ τούτου κατὰ μονάδα ἐκτελουμένου καὶ ῥίπτομεν λίθους εἰς τὴν θάλασσαν: ὁ ἐργολάος ἔχει ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων κατηγορίας λίθων αἱ μεταχειρίζεται εἰς τὰ κατ' ἀποκοπὴν σχηματισθέντα ἔργα, αἱ ἐντούτοις ὑπολογίζε κατὰ μονάδα καὶ ῥίπτομεν λίθους εἰς τὴν θάλασσαν: ἀλλ' οἱ λίθοι οὗτοι εἰσὶ διὰ τὴν πόλιν χρήματα, χρήματα ἀφηρημένα ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐν γένει φορολογουμένων: πρόκειται περὶ ἑκατομμυρίων, διότι ἑκατομμύρια ἐξοδεύονται καὶ ὅλα αὐτὰ, πρὶν λυθῇ τὸ ζήτημα, ἐν εἰμῶθαι ἢ οὐ ὑπόχρου νὰ τροποποιήσωμεν τοὺς ὅρους συμβάσεως νόμου ἐπεχρούσης τόπον! Αὐτὰ εἶναι ὀλίγον ἀκατανόητα καὶ πολὺ ὀλέθρια εἰς τὸν τόπον, καὶ πρέπει νὰ ἐγκύψωμεν ἐπ' αὐτῶν σπουδαίως, διὰ νὰ μὴ κληροδοτήσωμεν εἰς τὸ μέλλον τοῦ τόπου θάρος δυσβάστακτον, ὁ δὲ λιμὴν χρησιμεύσῃ μόνον ὡς μέγας τάφος τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ καὶ τῆς προαγωγῆς του. Ἄς προσέχωσιν οἱ φύλακες!

— Ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν ἐζήτησε καὶ ἔλαθε παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου πίστωσιν πέντε χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἡ περὶ τῶν ὁδῶν πρόνοια αὕτη ἐ-

πεβάλετο καταπειγόντως, διότι αἱ ὁδοὶ ἡμῶν διατελοῦσιν, ἐκ μακρὰς ἐγκαταλείψεις, εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν, διὰ τῶν βροχῶν δὲ τοῦ ἀρξαμένου ἤδη χειμῶνος ἤθελον ἀποβῆ ἀδιάβατοι τελείως.

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ ἰδία τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ τοῦ νεωστὶ εἰσαχθέντος ἐνταῦθα συστήματος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ζυθοπωλείων τινῶν. Ἠρξάτο ἡ ἐν αὐτοῖς παραδοχῇ γυναικείας ὑπηρεσίας, ἧτις ἐνέχουσιν πολλοὺς κινδύνους διὰ τὰ ἦθη τῶν νέων καὶ πολλὴν ἀκοσμίαν εἰς τὴν ἐν γένει ἠθικότητα τοῦ τόπου. Πρὶν ἢ ριζοβολήσῃ παρ' ἡμῶν ἡ συνήθεια αὕτη, ἦν ἄλλαι πόλεις βαρέως φέρουσι, διὰ τὰ ὀλέθρια αὐτῆς ἀποτελέσματα, καλὸν ἤθελον εἶσθαι ἂν ἀνεκόπτετο ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς καὶ πρὶν ἢ δοκιμάσωμεν τὰς πικρὰς συνεπείας αὐτῆς.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Ἑβραίων κ. Σ. Λυκούρης. Ἡ ἀπόλυσις ὑπαλλήλου ἀρχαίου, ὑπηρετήσαντος τὴν δικαιοσύνην ἐπὶ μακρὸν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως, ἐπερχομένη καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεμένετο ἡ προαγωγή του, ὡς ἀμοιβὴ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ὀλιβερὰν αἰσθησιν παρὰ πᾶσι καὶ ἐθεωρήθη ὡς τραῦμα εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν. Τὴν ἐκ τῆς ὀλιβερᾶς ἐντυπώσεως αἰσθησιν ταύτην ἐπιτείνουσι καὶ διαδάσεις τινὲς δι' ὧν ἐξηγεῖται ἡ ἀπόλυσις αὕτη, ὅτι δὴθεν αὕτη προσεκλήθη, διότι ἀπῆρσεν εἰς ὑψηλοῦς κύκλους ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Λυκούρη ἐπὶ δεδομένης σκανδαλώδους τιμῆς ὑποθέσεως. Τὸ ἐφ' ἡμῶν δυσπιστοῦντες πρὸς τὰς διαδόσεις ταύτας, προτιμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν μᾶλλον ὅτι ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Λυκούρη ἐπῆλθεν ἐκ παρανοήσεως τινὸς καὶ ὅτι ταχέως θέλει ἐπανορθωθῆ ἀδικία ἀξιοθρήνητος γενομένη εἰς ἐντιμὸν καὶ ἀκέραιον ἀνώτερον δικαστικὸν λειτουργόν.

— Ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα δικαστικῆς ἀρχῆς ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ πρῶην παρ' ἡμῶν Ταμίᾳ κ. Φ. Μαυροματῆ καὶ τοῦ εἰσπάρχτορος κ. Π. Σπαγαδώρου, ἐπὶ διαφόροις πράξεσιν, σχέσιν ἔχουσας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοτικοῦ πλοῦτου.

— Τὸ νέον δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου ἡμῶν συνελθὸν τὸ πρῶτον κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐξελέξατο Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Ἀλέξ. Θωμόπουλον ἔμπορον διὰ ψήφων δέκα. Πέντε ψήφους ἔλαθεν ὁ κ. Ἀναστ. Κρεμμυδῆς, δύο ψήφοι δὲ εὐρέθησαν λευκὰ καὶ εἰς τῶν συμβούλων ἦτο ἀπών. Πρωτοκολλητὴν τὸ Συμβούλιον ἐξελέξατο τὸν κ. Δ. Παπακωνσταντινίδην. Συγκαίρομεν τὸν κ. Ἀλέξιον Θωμόπουλον ἐπὶ τῇ τιμῇ καὶ εὐχόμεθα κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐαυτοῦ δυσχερῶν καθηκόντων νὰ δεῖχθῃ ἀξίος αὐτῆς καὶ νὰ δικαιώσῃ τὴν προτίμησιν τῶν συναδέλφων του.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας, τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου ἐταιρίας «Θεσσαλία» πρὸςρχόμενον ἐκ Κορίνθου καὶ εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν προσέκρουσεν εἰς τὸ σταφιδόφρον ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Σεντόνατ» καὶ ἐκπῆνεκεν αὐτῷ ῥήγμα σπουδαῖον κατὰ τὸ μέσον τοῦ σκάφους, παρὰ τὴν γέφυραν. Τὸ πταίσμα τῆς προσκρούσεως ταύτης ἀποδίδεται εἰς τὸν κη-

Βερνήτην τῆς «Θεσσαλίας», διότι τὸ ἀγγλικὸν ἀ-
τόπιον καὶ καλῶς ἦτο ἠγκυροβολημένον καὶ τοὺς
κανονισμένους εἶχε φανούς καὶ ἠὲ δὲν ἦτο σκο-
τεινὴ, ἵνα ὁ πλοίαρχος τοῦ ἑλληνικοῦ δύνηται νὰ
δικαιολογήσῃ κατὰ τινα τρόπον τὴν παραδρομὴν
του. Διέσωσε ἐγένοντο τὰ προκαταρκτικὰ εἰς
προσδιορισμὸν τοῦ πταίσματος καὶ τῆς ἀποζημιώ-
σεως, ἀνεμείνοντο δὲ ἐκ Πειραιῶς ἐμπειρογνώμο-
νες ἵνα κανονίσωσι τὰυτὰ ὀριστικῶς. Λέγεται ὅτι
ἐὰν τὸ ἀγγλικὸν ἀτόπιον εἶχε πλείωτον φορ-
τίον, δὲν ἦθελεν ἀποφύγει τὴν καταβύθισιν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐκηδεύθη ἐν-
ταῦθα μετὰ πολλῶν ἐνδειξεῶν συμπαθείας καὶ
ἀγάπης σεβαστὴ δέσποινα ἡ Βλευθερία Δ. Σταυ-
πάδου, ἀγαπητὴ σύζυγος τοῦ γηρατοῦ καὶ ἀξιο-
τιμοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Δημ. Σταυπάδου καὶ
προσφιλεῖς μητὴρ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ.
Τύπος οἰκὸδεσποίνης τελείας, ἀνέδειξε τὸν ἑαυτῆς
εἰκόνα φυτῶριον πάσης ἀρετῆς καὶ ἀνέθρεψε τέκνα
ἐπιζήλον κατέχοντα θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ
ἀποτελοῦντα τὸν ἀληθέστερον αὐτῆς ἔπαινον. Ἐπί
τῇ θανάτῳ αὐτῆς ἠθροῦσι καλῶς σύζυγος υἱοὶ καὶ
θυγατέρες, πολλοὶ δὲ συγγενεῖς καὶ φίλοι τιμῶν-
τες τὴν μνήμην γυναικὸς ἐκπληρωσάσης ἐν τῷ βίῳ
ὅλα αὐτῆς τὰ καθήκοντα καὶ γενομένης ἀμειψτον
ὑπόδειγμα ἀρίστης μητρός καὶ καλλίστης οἰκο-
δεσποίνης.

— ὑπὸ τοῦ νέου ἡμῶν δημάρχου ἐκλήθη γραμ-
ματεὺς τῆς Δημαρχίας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσα-
τσος, ἀνὴρ ἱκανὸς καὶ δραστήριος, πολλὰ παρέ-
χων ἐχέγγυα ἐπιτυχίας περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
δημαρχικοῦ γραφείου.

— Ἡ νόσος εὐλογίᾳ ἔλαβε δυστυχῶς ἐνταῦθα
κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπίτασιν τινὰ.
Ἦδη ἀριθμοῦνται περὶ τὰ δέκα κρούσματα. Βύ-
χαριστίως ἐντούτοις μανθάνομεν ὅτι ἡ νέα δημο-
τικὴ ἀρχὴ, τῇ συμπτᾶξει τοῦ κ. Νομάρχου,
ἔλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα εἰς περιορισμὸν
τοῦ κακοῦ καὶ εἰς πρόληψιν πλειότερας ἐπεκτά-
σεως αὐτοῦ.

— Ἐζήτηθη καὶ ἐχορηγήθη ἡ ἀναγκαία πί-
στωσις πρὸς τὸν κ. δῆμαρχον, ὅπως τῇ ἐπίστασι
αὐτοῦ ἀνεγερθῇ ἐκτός τῆς πόλεως προσωρινόν νο-
σηλευτήριον τῶν ἐξ εὐλογίας πασχόντων, πρόκει-
ται δὲ ν' ἀνεγερθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν περιφέρειαν
τοῦ χωρίου Μπεγουλακίου παράπηγμα πληροῦν
τὴν ἀνάγκην ταύτην. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐντούτοις τῆς
ἐξοχικῆς ταύτης περιφέρειας ἐξανεστῆσαν κατὰ
τῆς γετνιασσοῦς τοῦ νοσηλευτηρίου τούτου καὶ ἐ-
ποίησαν πρὸς τὸν κ. Νομάρχον καὶ τὸν κ. Δη-
μαρχον τὰς παραστάσεις των, ἰσχυρίζομενοι ὅτι
δὲν ἐπρεπε τὸ κέντρον τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος
ἡμῶν, τὸ ἐν μέσῳ δύο χωριδίων κείμενον καὶ τό-
σον πυκνῶς κατοικούμενον νὰ προτιμηθῇ εἰς ἐγκα-
θίδρυσιν τοῦ θεραπευτηρίου, φρονούντες ὅτι ὑπάρ-
χουσι τόσα ἄλλα σημεῖα ἐκτός τῆς πόλεως κα-
ταλληλότερα πρὸς τούτο καὶ ὀλιγώτερον ἐπιζή-
μια εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Δὲν γνωρίζομεν ποίους
λόγους δύναται νὰ ἔχη ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ προτι-
μῶσα τὴν ἀνω θέσιν, τὸ ἐφ' ἡμῖν, δι' οὓς λόγους
ἐνίστανται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, εὐρίσκομεν αὐτὴν ἄ-
καταλληλοτάτην καὶ συνιστῶμεν τὴν ἀναζητήσιν
ἐτέρας προσηφοριώτερας εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ὀλιγώ-
τερον κατωκείμενης.

— Ἡ ἔλλειψις προνοίας ἐκ μέρους τῶν δημο-
τικῶν ἀρχῶν γίνεται συνεχῶς ἀφορμὴ σπατάλης
τοῦ δημοτικοῦ χρήματος. Οὕτω ὁσάκις ἐνεκλήθη
παρ' ἡμῖν μολυσματικὴ τις νόσος ἀνεγείρομεν πρό-
χειρα νοσοκομεῖα ἵνα ἀπομονώσωμεν τοὺς πά-
σχοντας καὶ προφυλάξωμεν τὴν πόλιν ἐκ τοῦ μο-
λυσματος. Τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα εἰσὶ πάντοτε
ζύλινα παραπήγματα, οὐδένα τῶν ὄρων τοῦ
προορισμοῦ των πληροῦντα, κατασκευάζονται δὲ
ἀντὶ μεγάλης δαπάνης, διότι ἡ κατασκευὴ των
γίνεται κατεπευθεμένη καὶ τέλος παρελθοῦσης
τῆς ἀνάγκης αὐτῶν ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τὴν
σῆψιν καὶ τὴν διαρπαγὴν. Μέχρι τοῦδε κατασκευά-
σθησαν τρία ἢ τέσσαρα τοιοῦτου εἶδους θεραπευ-

τήρια κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τίποτε δὲν μέ-
νει ἐξ αὐτῶν ἤδη, μ' ὅλον ὅτι ἐδαπανήθησαν δι'
αὐτὰ πολλὰ χρήματα. Ἐν ἀπ' ἀρχῆς ἡ κατοπιν
ἀνεγέρτο ἀπλοῦν λιθοκτιστον κτίριον ἐφ' ἄπαξ,
κατάλληλον δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς νοσηλείας τῶν
ἐκ μολυσματικῶν νόσων πασχόντων, θὰ εἶχαμεν
πάντοτε ἔτοιμον καὶ πρόχειρον νοσοκομεῖον, ὀλι-
γωτέρας δαπάνας, καλλιτέραν τῶν ἀσθενῶν πε-
ριποίησιν καὶ ὀλιγώτερας φροντίδας. Ἐἰς τὴν νέαν
δημοτικὴν ἀρχὴν ἀναπέκειται ἡ φροντίς νὰ ἀσφα-
λήσῃ εἰς τὸν τόπον τοιοῦτον κτίριον ἀναπόφευ-
κτον, οὐχὶ προσωρινόν, ἀλλὰ διαρκές.

— Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν
βλέποντες τὸ ἀτιμώρητον τῆς παρανόμου ὀπλοφο-
ρίας, τὴν ἀκώλυτον πώλησιν καὶ κατασκευὴν φο-
νικῶν ὄπλων, πιστεύουσιν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀπο-
χρώντας νόμους πρὸς καταστολὴν τοῦ κακοῦ, καὶ
ἐξαιτοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς νομοθετικῆς ἐξου-
σίας διὰ τῆς ἐπιψηφίσσεως αὐστηροτάτων νόμων
κατ' αὐτοῦ, παραθέτομεν σήμερον τὰς σχετικὰς
τῶν νόμων διατάξεις, ἵνα πεισθῶσι πάντες ὅτι
ἡ σιδηροφορία παρ' ἡμῖν δὲν προστατεύεται ἐκ τῆς
ἀνεπαρκείας τῶν νόμων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας
ἐκείνων οἵτινες καλοῦνται εἰς τὴν τήρησιν καὶ τὴν
ἐφαρμογὴν των.

Αἱ διατάξεις αἱ παρ' ἡμῖν κανονίζουσαι τὰ κατὰ
τὴν ὀπλοφορίαν, κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν
ὄπλων εἶναι: Τὰ άρθρα 620, 621 καὶ 622 τοῦ
ποινικοῦ νόμου, ἔχοντα οὕτω: — «Μὲ κράτησιν
ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμω-
ρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα»
«ὅστις λαβὼν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐ-
πισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, δὲν εἰδοποιεῖ εὐθὺς
τὴν ἀρχὴν περὶ τούτου» «ὅστις κατασκευάζει, ἐπι-
σκευάζει ἢ πωλεῖ διαδήποτε ὄπλα, εἰς παῖδας ἢ
ἀνθρώπων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑ-
ποτεθῇ ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πείραι καὶ προ-
σοχὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν τοιοῦτων, ἢ ἐκ μέ-
ρους τῶν ὁποίων εἶναι φόβος καταχρήσεων αὐτῶν,
ὅστις διδίδει εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους πυρίτιδα.»
«Ὅστις μετέρχεται ἐμπόριον ὄπλων ὁποιοῦδήποτε
εἶδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ὠρὸς τούτο
ἄδειαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν
μέχρι 25 εἰσομαδῶν, ἢ μὲ πρόστιμον εἰκοσι μὲ-
χρι διακοσίων δραχμῶν. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀ-
συγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν
ἀπηγορευμένων, δημεύονται» «τὰ δὲ λοιπὰ πω-
λοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ πται-
στού.» — «Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ 25 εἰσομαδῶν
ἢ μὲ πρόστιμον πενήτηκοντα μὲχρι διακοσίων δραχ-
μῶν τιμωρεῖται ὅστις φέρει πυροβόλα ἢ ἄλλα
ἀπηγορευμένα ὄπλα, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπο-
δείξῃ παραχρησὰ ὅτι ἔχει πρὸς τούτο ἄδειαν τῆς
ἀρχῆς. Τὰ ὄπλα καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα δημεύ-
ονται.» Διάταγμα τι δὲ τοῦ 1833 κανονίζει τὰ
τῆς ἐκδόσεως ἄδειας ὀπλοφορίας ἥτις παρέχεται
εἰς ὠρισμένας τάξεις ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ παντοίας
ἐγγυήσεως ἀλλὰ δὲ διατάγματα ὡς τὸ ἀπὸ 20
Ματοῦ 1834, τὸ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1836 τὸ
περὶ «Δημοτικῆς Ἀστυνομίας» τὸ 11 Ἰουνίου
1855 προέβλεψαν περὶ διαφόρων σχετικῶν πε-
ριπτώσεων, ἐπηκολούθησαν δὲ ἀλλεπάλληλοι ὑ-
πουργικαὶ ἐγκύκλιοι ἐρμηνευτικαὶ τῶν νόμων καὶ
προτραπετικαὶ εἰς τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

— Αἱ πρὸς κατάρτισιν ἐνταῦθα Δικηγορικοῦ
Συλλόγου προσπάθειαι ἔληξαν εἰς αἴσιον πέρας,
καὶ δὴ συνελθόντες οἱ ἐνταῦθα δικηγόροι συνεζή-
τησαν καὶ παρεδέξαντο τὸ καταστατικὸν τοῦ Σω-
ματείου καὶ ἔλαμον τὰς ἀρχαιρέσεις αὐτοῦ. Τοῦ
συλλόγου τούτου ἐγένοντο ἤδη μέλη περὶ τοὺς ὀγ-
δοήκοντα ἐκ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων οἵτινες συνελ-
θόντες τὴν παρελθ. Τρίτην ἐξελέξαντο Πρόεδρον
μὲν τὸν δικηγόρον κ. Νεοκλῆν Κραντζῆν, τοὺς
δὲ κ.κ. Ν. Φινόπουλον, Κωνστ. Γκολφινοπούλου,
Δ. Βόσων καὶ Ν. Κορύλλου συμβούλους, οἵτινες
μετὰ τοῦ προέδρου θέλουσι διευθεῖν τὰ τοῦ Συλ-
λόγου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο θέλει ἐκλέξει ἐκ
τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τὸν Γραμματέα καὶ

Ταμίαν αὐτοῦ. Ἐκφράζομεν τὴν ἐλπίναν ὅτι τὸ
Σωματεῖον τοῦτο, πληροῦν ἀνάγκην ἀναπόφευκτον,
θέλει ἀναποκριθῆ εἰς τὸν προορισμὸν του καὶ
θέλει δώσει πολλὰς καὶ συνεχεῖς ἀφορμὰς εἰς
βελτίωσιν τῆς παρ' ἡμῖν δικαστικῆς κινήσεως, ὅ-
πως μὴ ὁ καταρτισμὸς του θεωρηθῇ περιττός ἢ ἐ-
πιζήμιος.

— Τὴν παρελθούσαν τρίτην ὁ παρ' ἡμῖν ἐμ-
πορικὸς Σύλλογος ἀ' Ἐρμῆς, ἀρχαῖον καὶ σοβαρὸν
τῆς πόλεως Σωματεῖον, συνελθὼν εἰς ἔκτακτον
συνεδρίασιν συνεζήτησεν ἐπὶ δύο ἀντικειμένων ἐφ'
ῶν ἐπιστώμεν τὴν κοινὴν προσοχὴν. Πρῶτον δὲ
Σύλλογος ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν συνεχῶν κινδύ-
νων εἰς οὓς διατελούμεν ἐνταῦθα ἔκθετος ὡς ἐκ
τῆς ἀκώλυτου καὶ παρανόμου ὀπλοφορίας, συνη-
ζήτησε τὸ ζήτημα εὐρέως καὶ κατέληξεν εἰς τὴν
ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀνεγερθῇ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλ-
λόγου δι' ὑπομνήματός του δεδικοιολογημένου
πρὸς τὸν κ. Νομάρχον καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐ-
τοῦ ὅπως οἱ ἐντεταλμένοι παρ' ἡμῖν τὴν κατα-
δίωξιν τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, ἐνεργήσωσι
δραστικῶς κατ' αὐτῆς καὶ ἀπαλλάξωσι τὸν τό-
πον ἐκ μάλιστα δεινῆς καὶ ἀπέκτικῆς πλειστον-
δων κακῶν. Ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ τοῦ Συλλό-
γου, πολλὰ αὐτοῦ μέλη ἔκαμον ἀνακοινώσεις θλι-
βερωτάτων περιπτώσεων ὀπλοφορίας ὅς ἔσχον
τὴν ἀτυχίαν νὰ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ συνέγγις, καὶ
δι' ὧν ἐπέσθη τὸ Σωματεῖον ὅτι ἡ δημοσία ἀσφα-
λεία ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην σφάλλει εἰς βάθος
ἐπικίνδυνον. Ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων μαν-
θάνομεν ὅτι ἀξιώτιμος ἔμπορος μεταβάς εἰς τὴν
παρὰ τὴν πόλιν σταφιδαμπέλον του εὗρεν ἐν αὐτῇ
ποιμένα βόσκοντα τὰς αἴγας του, εἰς τὴν ἐρώτη-
σιν δὲ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν τίνι δικαιοῦματι βόσκει
ἐκεῖ, ὁ ἀρειμάνιος βόσκος ἐζήγγαγε μάχαιραν φοβε-
ρὰν ἱκανὴν νὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν καὶ ἄλλον ὀλιγώ-
τερον φιλησυχον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἀνδρα, ὅπερ καὶ
ἔπραξεν ὁ ἀπειληθὴς ἰδιοκτῆτης. Ἐτερον ἀξιώτι-
μον μέλος ἀνεκοίνωσεν ὅτι νεαροὶ ὑπῆρέται τοῦ
καταστήματος του εὐρέθησαν φέροντες φονικά ὄ-
πλα σκοπὸν προθέμενοι νὰ τὰ στρέψωσι κατ' ἀλ-
λήλων. Ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐξετέθησαν καὶ αἱ ἄλλαι
καὶ γνωστοὶ ἐκείναι περιπτώσεις τῆς πλειτοίας
τῆς προκουμαίας, αἵτινες περιλήγαρον εἰς τὸν ἐσχα-
τον κίνδυνον τὸσους συμπολίτας καὶ αἰεὶ ἄλλαι
τῆς αἵμασιᾶς καὶ ἄλλαι ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
Δεύτερον ὁ Σύλλογος ἐπελήθη τοῦ ζήτηματος
τῆς διεύθυνσεως ἡν θὰ λάβῃ ἡ σιδηροδρομικὴ
γραμμὴ ἡ μέλλουσα νὰ ἐνωσῇ τοὺς ἐνταῦθα σταθ-
μοὺς τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας καὶ τοῦ ἀπὸ
Πατρῶν εἰς Πύργον Σιδηροδρόμου, ὃ καὶ ὁ «Φορο-
κοχούμενος» ἀνεκίνησεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλ-
λον. Ὁ Σύλλογος ἐξετάσας τὴν διεύθυνσιν τῆς
γραμμῆς ταύτης, γενομένην διὰ τῶν αἵμασιῶν καὶ
χωρίζουσιν, ὡς εἶπεν, τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσ-
σης, ἔκρινεν αὐτὴν λίαν ἐπιβλαβὴ εἰς τὴν κί-
νησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐντεῖλατο τῷ Προεδρεῖῳ
ὅπως ἀνεγερθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δι'
ὑπομνήματός του, καταδείξῃ αὐτῷ τὴν προση-
γενομένην εἰς τὴν πόλιν ζημίαν διὰ τῆς τοιαύτης
τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διελάσεως καὶ ζή-
τησιν ν' ἀποτραπῇ αὕτη ἐκ μέρους τὸσον πολὺν
θρόπου καὶ χρήσιμου εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὸ ἐφ' ἡ-
μῖν συμμεριζόμενοι ἐν πᾶσι τὴν γνώμην τοῦ Συλ-
λόγου, μεθ' ὅσα ἐξεθέσαμεν περὶ αὐτῆς εἰς τὸ προη-
γούμενον φύλλον, δὲν ἔχομεν σήμερον ἢ νὰ συστή-
σωμεν θερμῶς αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ νὰ
εὐχθῶμεν διὰ τὴν πραγματοποιήσεσιν της.

— Ἐξακολουθεῖ ἐνταῦθα μ' ὄλην τὴν ἐπίτα-
σιν ἡ κακίστη συνήθεια τοῦ βίπτειν τὰς ἀποκο-
μιζόμενας ἐκ τῆς πόλεως ἀκαθαρσίας εἰς τὰ ὄρια
τῶν ἐξοχικῶν δρόμων, ἵνα ἐν καιρῷ χρησιμεύσωσι
ὡς λιπάσματα τῶν παρακειμένων κτημάτων.
Οἰκτρότερον σύστημα καθαρῶς πόλεως δὲν
ὑπάρχει τοῦ παρ' ἡμῖν πρὸ χρόνων ἐπικρατούσης,
ὅπερ δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀκά-
θων πόλιν περισυλλεγομένων ἀκαθαρσιῶν, εἰς μό-
ρη ἀπομεμακρυσμένα καὶ ἀπόκεντρα, ἀλλ' εἰς

της μετακρίσεως κούτων εν σωρείς εις τα περίε-
 της πόλεως, ενά τούτ' εξοχικούς δρόμους και τους
 κοινούς περιπατούς· ούτω η πόλις περικλείεται
 σχεδόν διαρκώς εντός μολυσματικού, ως είπαμε,
 κύκλου και οι κοινοί περιπατοί αναδύδουσι δυσ-
 σωδία και μάσματα, παριστάσι δε άκοσμίαν
 άξιοθρηνητον. Που ήκούσθη ποτέ να συλλέγωνται
 αι άκαθαρσίαι πόλεως τινός και να βρίζονται εν
 ποσότητι εις τα άκρα αυτής, να μένωσι δε επί
 πολύ εκτεθειμένοι εις τα όρια των οδών, να λι-
 θανίζωσι τους διερχομένους; Έκ τούτου οι παρά
 την πόλιν εξοχικοί δρόμοι ημών έγινοντο άπρο-
 πέλαστοι. Το σύστημα τούτο του καθαρισμού
 ενώ παραβιάζει όλας της υγιεινής τάς συνθήκας,
 διότι δι' αυτού, επαναλαμβάνομεν, δεν άποκομι-
 ζονται αι άκαθαρσίαι, άλλ' απλώς μετακομίζονται,
 ενώ αποκλείει εκ της κοινής χρήσεως τους δημο-
 σίους περιπατούς, διότι ούδεις άποφασίζει να έ-
 ξέλθη εις αυτούς και ν' αναπνεύση άντι καθαρών
 αέρος μιάσματα, είναι και η κυριώτερα αίτια της
 καταστροφής των δρόμων, διότι οι κ. κ. ιδιοκτή-
 ται διά των άκαθαρσιών τούτων ά προορίζουσι
 διά λιπάσματα των κτημάτων των, πληρούσι
 τους χάνδακας των οδών, όπότεν δ' επέρχωνται
 αι βροχαι τα ύδατα μη εύρίσκοντα έλευθεραν την
 ροήν κατακλύζουσι τους δρόμους και επενέγκωσι
 σημαντικάς επ' αυτών φθοράς. Και δεν άρκούν-
 ται εις τούτο μόνοι οι κ. κ. ιδιοκτήται, άλλά επί
 των οδών ποιούνται και την έπιλογήν των προς
 λίπανσιν ουσιών εκ των στερεών ή άκαταλλήλων
 προς τούτο πραγμάτων και εκείνας μεν άποκο-
 μίζουσι εις τα κτήματά των, ταύτα δε ρίπτου-
 σιν επί της οδού ως άχρηστα να μένωσιν εκτε-
 θειμένα επ' άπειρον. Ούτω δε μετά την έπιλο-
 γήν ταύτην ο διερχόμενος βλέπει επί των οδών
 όλα τα είδη των άσχημιών, τενεκέδες, συντή-
 ματα πολυωνύμων δοχείων, ράκη παντοία, λεί-
 ψανα ύποδημάτων, όσα, ξύλα, λίθους και τα
 παρόμοια, μαρτυρούντα εύγλωττως περί τε της
 δημοτικής και της ιδιωτικής φιλοκαλίας ή-
 μών. Το ζήτημα τούτο δεν είναι εκ των έλαχι-
 στων, διότι αποβλέπει εις την υγιείαν, και
 την εύκομίαν της πόλεως και εις την
 διατήρησιν των άγροτικών οδών, δι' άς πολύ
 εδαπανήθη χρήμα, δια τούτο παρακαλούμεν την
 νεάν δημοτ. άρχήν να λάβη αυτό υπό σπουδαίαν
 σκέψιν και να το λύση κατά τάς απαιτήσεις της
 φιλοκαλίας ή άξιοτ. Πρώ καιρού δ' ο Δήμος ήμών
 ήγόρασεν άκριβά άγρον τινα μακράν της πόλεως
 ενός των κυρίων δημοτ. Συμβούλων, να χρησι-
 μεύση προς έναπόθεσιν των άκαθαρσιών, άλλά
 φαίνεται ότι, ο σκοπός ούτος ήτο πρόσχημα, ενώ
 το κύριον ήτο να φορτώσ' η άξιότιμος κ. Συμβού-
 λος τόν άγρον του εις τόν Δήμον, διότι ούδεμία
 ήγνετο μέχρι τούδε χησις αυτού. Η νέα Δημο-
 τική άρχή δύναται ήδη να χρησιμοποιήσ' την έργα-
 σίαν ταύτην της προκατόχου της. Ούχ' ήττον
 ήπαρίνοντες και την ρύθμισιν του άντικειμένου
 τούτου εις την φιλόκαλον πρόνοιαν του νεού ημών
 Δημάρχου, δεν δυνάμεθα να μη παρατηρήσωμεν
 και εις τους κ. κ. ιδιοκτήτας, τους εναποταμιεύ-
 οντας τάς άκαθαρσίαι, ότι υπερβολικην ποιούται
 κατάχρησιν της δημοτικής άβελτηρίας και συν-
 τελούσι, δι' όσων άνωτέρω εξεθεσάμεν, εις διαίω-
 νισιν άκόσμιαις άξιοθρηνητόν, ενώ και αυτοί κα-
 θήκον ειχον να μη περιυβρίζουσι εις τοιούτον βαθ-
 μόν την κοινήν καλαισθησίαν. Η κοινοτέρα κα-
 λαισθησία και το στοιχειωδέστερον προς εαυτούς
 και τους άλλους καθήκον επέβαλον εις τους κυ-
 ρίους τούτους να τοποθετηώσι τάς άκαθαρσίαις
 εντός των κτημάτων των και ούχι εις τους δρό-
 μους, να εναποθέτωσι δε αυτάς εντός λάκκων
 ή τάφρων και να τάς καλύπτωσι διά χώματος (ως
 τούτο πράττουσι όλγοι δυστυχώς.) Δεν πρέπει
 ν' αναμεινόμεν όλα παρά των άρχών και δεν έχο-
 μεν τό δικαίωμα να παραπονώμεθα κατ' αυτών,
 δι' ολιανδήποτε παράληψιν του καθήκοντός των,
 επ' όσον και ημείς, όπότεν έξ ημών εξήρτηται, πα-

ραλείπομεν τό ίδιον μας. Και ύπομονή αν οι
 πταίσται είσιν άνθρωποι της κατωτέρας τάξεως,
 άμόρφωτοι και γραμμοί, άλλά να βλέπωμεν μετα-
 ξυ αυτών και ανθρώπους, κατά τό δ' η λεγόμενον,
 καθώς πρέπει, είναι όλίγον λυπηρόν.

— Ο άκάματος εν Αθήναις έκδότης κ. Ανε-
 στις Κωνσταντινίδης άνηγγελατήν έκδοσιν έπιτό-
 μου Λεξικού της έλληνικής γλώσσης κατά
 τό σύστημα του Ι. Α. Β. Σμυδίτιου, επιδιορθωμέ-
 νον προς χρήσιν παντός Έλληнос, υπό Α. Ν. Γιάν-
 ναρη καθηγητού κτλ. Η ανάγκη έπιτόμου λεξι-
 κού, συνοπτικού, εύμεταχειρίστου και αναλόγου
 προς τάς απαιτήσεις και προόδους της αδιαλεί-
 πτης μορφουμένης γλώσσης ημών, εύνοου δε και
 προσίτου και εις τόν άπορωτάτον φιλιαναγνώστην,
 ήγένετο πρό πολλού έπαισθητή· πάντα δε ταύτα
 τά προσόντα κέρηται τό παρά του κ. Ανεστη
 Κωνσταντινίδου έκδιδομένου, προς δε και πολλήν
 φιλοκαλίαν περί την έκδοσιν, ήτις διακρίνει πάντα
 τά έργα των καταστημάτων αυτού. Η περιο-
 δική κατά φυλλάδια έκδοσις του Έπιτόμου Λε-
 ξικού, ήν παρεδέξατο ο έκδότης, καθιστά αυτό
 εύαπόκτητον και εις τά πενιχρότερα θαλάμια.
 Έκδοθήσεται εις δέκα τεύχη, εξ όκτώ τυπογρα-
 φικών φύλλων έκαστον, ήτοι εκ σελίδων 128 δι-
 στηλών, εις σχήμα μέγα 16ον. Το πρώτον τεύ-
 χος έκδοθήσεται εντός του προσεχούς Δεκεμβρίου,
 τά δε λοιπά κατά μήνα. Έκαστον τεύχος τιμά-
 ται δραχμής.

— Ο κ. Κωνστ. Σκόκος γνωστός εις τόν κό-
 σμον των γραμμάτων εκ διαφόρων φιλολογικών
 αυτού έργων, άναγγέλλει λίαν προσεχή την έκδο-
 σιν Ημερολογίου, χρονολογικού φιλολογι-
 κού και γελοιογραφικού του έτους 1888. Έχομεν
 ύπ' όψιν την άγγελίαν της έκδόσεως εν ή εμπριέ-
 χονται τά θέματα των εννεήκοντα πραγματειών
 του Ημερολογίου και τά όνόματα των λογογράφων
 οίτινες συντρέχουσιν εις την κατάρτισιν του, και
 εκείνα μεν εύρίσκομεν επίκαιρα, περισπούδαστα και
 ποικίλα, τούτους δε εκ των παρ' ημίν κρατίστων
 του λόγου έργατων· επί πασι δε περί της φιλο-
 λογικής άξίας του έργου, έγγυαται η έγνωσμένη
 του κ. Σκόκου καλαισθησία. Είς κατάρτισιν του
 ημερολογίου τούτου προσέφερεν την συμβολήν των
 55 εκ των έγκριτοτέρων λογογράφων, ενέχει δε
 90 θέματα και διατριβάς, 50 εικόνας φωτοτυ-
 πικάς, λιθογραφικάς και ξυλογραφικάς γελοιο-
 γραφίας και 8 σελίδας μουσικής. Απαρτισθήσε-
 ται εξ 25 τυπογραφικών φύλλων, ήτοι σελίδων
 400, τιμάται δε χαρτόδετον άντι φρ. τριών και
 χρυσόδετον άντι φρ. 4 και βλέπει τό φως την
 προσεχή εβδομάδα. Ούτω υπό τόν μετρίοφρονα
 τίτλον του «Ημερολογίου,» προσφέρεται ημίν
 ποικιλώτατον και χαριέστατον άνάγνωσμα και
 πάντες οι φίλοι των γραμμάτων καθήκον έχομεν
 να συντελέσωμεν εις την εύρύτεραν διάδοσιν του.

— Ο έργολάβος του ημετέρου θεάτρου κ. Μον-
 δίνοσ έπαγέκαμψεν εξ Ιταλίας ένθα κατήρτισε
 τόν μελοδραματικόν θίασόν του ως κάλλιστα.
 Μετ' όλίγον άπερχεται αυθις εις Ιταλίαν, να ο-
 δηγήσ' τόν θίασον ένταύθα, πρό τούτου όμως
 παρασκευάζει ένταύθα τά προς τούτο αναγκαία
 χρηματικά μέσα, άτινα βεβαίως δεν θα τψ άρη-
 θώσιν οι παρ' ημίν φιλόμουσι εις ούς κατ' αυτάς
 άποτεινείται.

— Το ημέτερον δημοτ. συμβούλιον επεψήφισε
 την δαπάνην εις μισθοδοσίαις ιδιαιτέρου δημοτι-
 κού μηχανικού όπως μελετή και έπιστατή τά εκ-
 τελεσθησόμενα δημοτικά έργα, ο δε κ. Δήμαρ-
 χος διώρισε τοιούτον τόν μηχανικόν συμπολίτην
 ημών κ. Σπυρ. Τζέτζον, γνωστόν ένταύθα επί
 πολλή εμπειρία και καλαισθησία και πολλά δώ-
 σαντα μέχρι τούδε δείγματα καλλιτεχνικής ικα-
 νότητος.

— Ο σεβαστός ημών συμπολίτης κ. Δημ.
 Σταμπάδος έκπληρών τελευταίαν έργον θέλων
 της άρτι αποθιωσάσης συζύγου του Έλευθερίας,
 απέστειλεν ανά 500 φρ. εις τά τρία παρ' ημίν

φιλανθρωπικά καταστήματα, ήτοι τό Νοσοκο-
 μείον, τό Πτωχοκομείον και τό Βρεφοκομείον. Είη
 αιώνια η μνήμη της άγαθής γυναίκος ήτις τόν
 ένάρετον αυτής βίον εκλείπει δι' όφείας και φι-
 λανθρωπού πράξεως.

— Χθές εκνήσθη ένταύθα ο κάλός κ' άγαθός
 συμπολίτης ημών Λεωνίδης Καρόπουλος, άρχαιός
 διοικητικός υπάλληλος, εγκαταλείψας λίπην άπα-
 ραιούθητον εις τάς θυγατέρας αυτού και μνήμην
 άγαθήν εις τους συμπολίτας του.

— Γνωστόν είναι ότι της έπιμελείας και φρον-
 τίδι έπιτροπείας εκ νέων συμπολιτών ημών κα-
 τηρήσθη ως κάλλιστα μουσικός θίασος ένταύθα,
 υπό τόν τίτλον σφιλαρμονικής Έταιρίας» και ότι
 ο θίασος ούτος διά πολλών κόπων εκ μέρους της
 έπιτροπείας εκείνης, απέθη άξιος προσοχής και
 προστασίας, διότι και εύπρόσωπος παρίσταται προς
 τό κοινήν και ανάγκην του τόπου αναπόφευκτον
 πληροΐ και κέντρον έντευκτηρίου της καλής τά-
 ξεως της κοινωνίας γίνεται δις της εβδομάδος
 και πολλές ελπίδας παρέχει ν' αποθή μουσικόν
 σχολείον εις πάντα άπρον νέον συμπολίτην θέ-
 λοντα να μυηθή εις τά της καλής τέχνης. Δυστυ-
 χώς μανθάνομεν ότι πολλά των ύποσχεθέντων μι-
 κράν συνδρομήν, προς συντήρησιν και ανάπτυξιν
 του μουσικού τούτου θίασου, κατά την δευτέραν
 τριμηλίαν, άρνούνται να καταβάλωσιν αυτήν και
 ούτω περιάγουσι την έπιτροπείαν εις δυσχερή θέ-
 θέσιν, και ύποσκάπτουσι τά θεμέλια της «Έται-
 ρίας». Βεβαίως εάν οι άρνούμενοι την συνδρομήν
 των έπιμένωσιν εις την άρνησιν, ο δε Δήμος ημών
 δεν έλθη επίκουρος και χορηγός, τό καλόν τούτο
 ίδρυμα άποσυντίθεται και η πόλις μένει άνευ
 μουσικής, και τούτο ενώ διά πολλών κόπων έτε-
 θησαν κάλλιστα θάσεις αυτού. Πιστεύομεν ότι η
 φιλομουσία του ένταύθα κοινού και ίδια των συν-
 δρομητών και η φιλοκαλία του κ. Δημάρχου, δεν
 θ' αφήσωσι να εκλείψ' η καλόν όπερ συνετελέσθη
 ήδη και τό όποϊον όλους εξ ίσου ένδιαφέρει.

— Ο Έροκλήξ κ. Ηλίας Βλαχόπουλος θα
 όμιλήσ' την προσεχή Κυριακήν εν τψ ναφ. της
 άγίας Παρασκευής.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ
 ΕΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ Δ. ΣΤΑΜΠΑΔΟΥ
 Έκφωνήθεις εν τψ εν Πάτραις ναφ του
 Ευαγγελισμού υπό Ηλία Βλαχόπουλου έερο-
 κήρυκος, την 4 Οκτωβρίου 1887.

Συμπολίται!

Οί επικήδειοι λόγοι κατά τό πνέυμα της Εκ-
 κλησίας δεν άνήκουσιν εις μόνους τους επί πολι-
 τικαίς ή στρατιωτικαίς άρεταίς και ικανότησι
 διαπρέψαντας και την πατρίδα υπό ταύτην ή έκεί-
 νην την έποψιν ώφελήσαντας, άλλά και εις πάν-
 τα Χριστιανόν, έκαστέρον του φύλου, ήσαντα εν
 Κυρίω και τελετήσαντα εν Κυρίω και διά του
 χρηστου αυτού βίου και των άγαθών αυτού
 καρπών την πατρίδα τιμήσαντα.

Τοιαύτη όντως ύπήρξεν η προκειμένη σήμεραν
 ένώπιον ημών νεκρά, η καλή όμύζυγος του περι-
 λημένου και άξιότιμου συμπολίτου ημών Δημή-
 τριου Σταμπάδου, Έλευθερία. Έπί του βίου της
 μακαρίζιδος ταύτης έλαβε την τελείαν αυτού ε-
 φορμογήν τό του σοφού λόγιον. «Γυνή άγαθή,
 μερίς άγαθή και γυναικός άγαθής μακάριος ο
 άνηρ, και ο αριθμός των ημερών αυτών εν ει-
 ρήνη.»

Η μακαρίτις ήγενήθη εν Μεσολογίω τψ
 1829, κατ' έν χρόνον ενεκκινίζετο η έλευθερία
 της Ελλάδος, διό και Έλευθερία αυτη όνομά-
 σθη. Γεννηθεΐσα εκ γονέων εύσεβών, έτυχε καλής
 και έλληνοπρεπούς άγωγής. Σύζυγος δέ γενομένη
 άνέπτυξε και έφάρμοσε πληρέστατα τάς άρετάς
 αυτής εν τψ άνατροφή της οικογενείας της. Ουδέν,

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

καίριοι, δύναται ισχυρότερον να επιδράση επί των καρδιών των τέκνων, η ή γλώσσα και το παράδειγμα μητρός ενάρτετου και τας πρώτας αρχάς των ενάρτετων τέκνων ζητητέον άει εν τη καρδιά μητρός ευσθεούς. Η ενάρτετος και σώφρων μητηρ είναι ώραιος άστηρ, όστις φωτίζει και τά τέκνα και πάντας τους ανθρώπους του οικου, δια δέ των τέκνων και των οικειών διαδίδονται αι άκτινες και εις τον λοιπόν κόσμον και τιμάται η πατήρ.

Η Ελευθερία Σταμπάδου εκάλυψε την πόλιν των Πατρών και έτίμησε την πατρίδα, και ώς άριστη σύζυγος, και ώς φιλόστοργος μητηρ και ώς ευσθεής γυνή διότι μητηρ τέκνων πολλών γενομένη, άνέθρεψεν αυτά εν ευσθεεία και άρετή και κατέλιπε τη πατρίδι θλαστήματα ευγενή την ψυχην και αγαθά την καρδίαν. Διδ και ύπηρξεν εν τη πόλει άντικείμενον σεβασμευ και αγαπη, έγένετο δέ και ταις μητράσι παράδειγμα άξιον μιμήσεως. Μία εκ των πολλών άρετων της μακαρίτιδος και η μεγαλειτέρα πασών ην η ελεημοσύνη, την όποιαν η άειμνηστος εζησκει ευαγγελικώτα, κατά το σμη γρώτω η άριστερά σου τι ποιεί η δεξιά, και άπας ο βίος αυτης ην βίος ευποιος, ον επεσφάγισε και η τελευταία αυτης ύπερ των φιλανθρωπικών κταστημάτων της πόλεως προσφορά. Η μακαρίτης μετά την εκτέλεσιν των θρησκευτικών καθηκόντων πλήρης αγάπης παρήγγειλε τω ισούβυχω αυτης συζύγω να προσφέρη εις μνημόσυνον αυτης κίονιον ανά 500 δραμας εις έκαστον εκ των τριών της πόλεως αγαθοεργών ιδρυμάτων, ήτοι Νοσοκομειον, Πτωχοκομειον και Βρεφοκομειον. (α)

Εδώ λοιπόν ο Κύριος εν τω βίω κατά την καρδίαν αυτης, και τας βουλάς αυτης, κατά το γεγραμμένον, επλήρωσεν. Η μακαρίτης ητύχησε να ιδη τέσσαρας των θυγατέρων αυτης και τον μεγαλειτερον εκ των 4 υιών της άριστα αποκατασταθείας, και χαίρουσα επί τουτω άνέπεμπε δόξαν τω Θεω και νύχτη νυχθημερον όμοιαν αποκατάστασιν και εις τά επίλοιπα αυτης τέκνα, διε αϊφνης η μακαρία αυτης ψυχή άπέπη εκ του μέσου συζύγου, τέκνων, γαμβρών και εγγόνων, και κατέλιπε πάσι λύπην άπαραμύθητον. Αλλά Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω απθνήσκοντες απ' άρτι. Ναι, λέγεις πνεύμα, ίνα αγαπώνσονται από των κόπων αυτών, τά δε έργα αυτωνάκουθε μετ' αυτών. Ζήσασα εν Κυρίω και τελευτήσασα εν Κυρίω η Ελευθερία Σταμπάδου κατέστη άζια μακαρισμού, διότι κάλλιστα εξεπλήρωσε τον προορισμόν αυτης· νυν δέ υπό των εύχών της Εκκλησίας συνοδευομένη άπέρχεται εις τά αγαπατά του Κυρίου σκηνώματα, ίνα αναπαυθῆ από των κόπων αυτης και γένηται φυλακτήριος άγγελος του συζύγου και των τέκνων αυτης. Η μνήμη λοιπόν της ενάρτετου ταύτης γυναικος δέν θα ένταρισθῆ μετά του σώματος αυτης, αλλά ζωσα άει θέλει παρίσταται εν εύρυτάτω κύκλω έκλεκτών συγγενών και εν άπάσαις ταις ύπ' αυτης ευεργετηθείσαις ψυχαίς, οι δε νοσοῦντες και οι πτωχοί και τά όφρανά θέλουσιν έπειλογει την μνήμην αυτης.

Ημεις δε, ω άξιότιμοι συμπολίται, οι τιμώντες την κηδείαν της μακαρίτιδος, δευτε συνοδευσωμεν δια των δεήσεων ημών τας ύπερ αυτης Θεοπειθείς της Εκκλησίας εύχάς, δεόμενοι του Κυρίου, ίνα λαμπρήν την ψυχην αυτης με τας μαρμυργάς της θεότητος αυτου και επιφωνούντες το ύστατον της αγάπης επιφώνημα. Αιώνια αυτης η μνήμη, αιώνια η μνήμη, αιώνια η μνήμη! Αμήν.

(α) Εν τη άπαγγελία του λόγου δέν εγένετο μνεία της τελευταίας ταύτης αγαθοεργού πράξεως της μακαρίτιδος, καθ' όσον ο λαλήσας ήγγύει την είδησιν ταύτην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ το πρώον σχολειον του κ. Αλεξ. Πορφυροπούλου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παιδαγωγός Γαλλίς δια καλήν οικογένειαν.

Σταφιδάμπελος εν τη θέσει α' Οβρυά της μεσημβρινής παιδιάδος Πατρών κειμένη και εκ 35 περίπου στρεμματων συγκειμένη, πρώτης ποιότητος, πωλείται. Ο θέλων να γίνη αγοραστής άς ζητήση πληροφορίας εις το τυπογραφειον μας.

Κλειδοκύμβαλον με ούραν, μετεχειρισμένον μεν, αλλά διατηρούμενον εις καλλιστην κατάστασιν, πωλείται εις τιμήν συμφέρουσαν. Πληροφορία εις το ήμέτερον τυπογραφειον.

Ενοικιάζεται από πρώτης του προσεχούς Ιανουαρίου 1888 το τριώροφον παραλίον Εξοδοχείον των Παρισίων του κ. Ν. Θωμόπουλου.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΘΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Από της 1ης προσεχούς Οκτωβρίου το δρομολόγιον των άμαξοστοιχιών τροποποιείται ως ακολούθως:

Γραμμή Πειραιώς—Κορίνθου—Αιγίου—Πατρών			Γραμμή Κορίνθου—Αργους—Ναυπλίου		
Άμαξ. 1			Άμαξ. 2		
Ταξεία			Ταξεία		
Εκ Πειραιώς	αναχώρησις	7.25 π. μ.	Εκ Πατρών	αναχ.	7 π. μ.
Εξ Αθηνών	"	8 "	Αιγίου	(αφίξις)	8.20 "
Κορίνθου	(αφίξις)	11.18 "	"	(αναχ.)	8.28 "
"	(αναχ.)	11.38 "	Κορίνθου	(αφίξις)	11.35 "
Αιγίου	(αφίξις)	2.44 μ. μ.	"	(αναχ.)	11.55 "
"	(αναχ.)	2.50 "	Αθήνας	(αφίξις)	3.25 μ. μ.
Πάτρας	(αφίξις)	4.10 "	"	(αναχ.)	3.40 "
			Πειραιώς	αφίξις	3.57 "

Γραμμή Κορίνθου—Αργους—Ναυπλίου			Γραμμή Κορίνθου—Ευλοκάστρου		
Άμαξοστ. 201			Άμαξοστ. 204		
Εκ Κορίνθου	αναχ.	12 μ. μ.	Εκ Κορίνθου	αναχ.	7 π. μ.
Αργους	(αφ.)	2.30 "	Εκ Ευλοκάστρου	αναχ.	8.45 π. μ.
"	(αναχ.)	2.40 "	Εκ Κιάτου	"	9.22 "
Ναύπλιον	αφ.	3.05 "	Εκ Κορίνθου	αφ.	10.15 "

Γραμμή Ακράτας—Αιγίου—Πατρών			Γραμμή Ναυπλίου—Αργους—Μύλων (Δέρη)		
Εξ Ακράτας	αναχ.	7 π. μ.	Εκ Ναυπλίου	αναχ.	7 π. μ.
Εκ Διακοπτού	"	7.46 "	Εξ Αργους	"	7.40 "
Εξ Αιγίου	"	8.36 "	Μύλους	(αφ.)	8.05 "
Εκ Πατρών	αναχ.	4.15 μ. μ.	"	(αναχ.)	8.20 "
Εξ Αιγίου	"	6.11 "	Αργους	"	9 "
Εκ Διακοπτού	"	6.54 "	Εκ Ναυπλίου	αφ.	9.30 "
Εκ Ακράταν	αφ.	7.35 "			

Γραμμή Ακράτας—Αιγίου—Πατρών			Γραμμή Ναυπλίου—Αργους—Μύλων (Δέρη)		
Εκ Ακράτας	αναχ.	7 π. μ.	Εκ Ναυπλίου	αναχ.	7 π. μ.
Εκ Διακοπτού	"	7.46 "	Εξ Αργους	"	7.40 "
Εξ Αιγίου	"	8.36 "	Μύλους	(αφ.)	8.05 "
Εκ Πατρών	αναχ.	4.15 μ. μ.	"	(αναχ.)	8.20 "
Εξ Αιγίου	"	6.11 "	Αργους	"	9 "
Εκ Διακοπτού	"	6.54 "	Εκ Ναυπλίου	αφ.	9.30 "
Εκ Ακράταν	αφ.	7.35 "			

ΣΗΜ. Η ενάρξις της λειτουργίας της γραμμής Αιγίου—Πατρών θέλει ειδοποιηθῆ εν καιρώ. Δι άμαξοστοιχίαι 1 και 2 έκτελοῦσι το δρομολόγιον των εις ούδεμίαν σταθμεύουσαι στάσιν. Πάσαι αι λοιπαί άμαξοστοιχίαι σταθμεύουσιν εις τας διαμέσους στάσεις δι' επιβάτας και έμπορεύματα συμφώνως με το εις τους σταθμούς άνηρτημένον λεπτομερές δρομολόγιον. Οί επιβάται Μύλων (Ναυπλίου) οι αφικόμενοι εις Αργους την 12.30 μ. μ. αναχωροῦσι δια μέν την Κορίνθον και Αθήνας την 12.45, δια δέ το Ναύπλιον την 2.40 μ. μ. (Εκ του γραφείου της Διευθύνσεως.)